

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1557/2019
13.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Весне Поповић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Милан Стевановић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Срба Ракић, адвокат из ..., ради утврђења права јачег наслеђа и права својине, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6383/18 од 10.12.2018. године, у седници већа одржаној дана 13.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6383/18 од 10.12.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6383/18 од 10.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пријеполу – Судска јединица Нова Варош П 727/16 од 04.06.2018. године, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6383/18 од 10.12.2018. године, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да имају право јачег наслеђа непокретности уписаних у лист непокретности бр. .. КО ... и то на катастарским парцелама, ближе описано тим ставом изреке, што је тужени дужан признати и трпети. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, евентуални тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се у односу на туженог утврди да су тужиоци, као правни следбеници ГГ, власници катастарских парцела, ближе описаних тим ставом изреке, што је тужени дужан да призна и трпи. Ставом трећим изреке, обавезани су тужиоци да туженом солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 38.250,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...87/18 - ЗПП), посебна ревизија се може изјавити због погрешне

примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужилаца за утврђење права јачег наслеђа и права својине. О праву тужилаца, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, а ревизијом се неосновано указује на другачију одлуку суда, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став. Правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је 20.05.2016. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 1.000.000,00 динара, што на дан подношења тужбе износи 8.151,89 евра (1 евро = 122,6714 динара).

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић